

Prázdniny s kůrovcem

Není nic lepšího než si v létě, v době prázdnin, sbalit pár svršků do báglu a odjet z města do přírody. Nejlépe na Šumavu. Cenově to vůbec nevyjde draho. Vždyť o ubytování a stravování se za mě postará někdo jiný. Je jen třeba odít se tak, aby na první pohled bylo jasné, k jaké názorové skupině na zasahování proti kůrovci patřím. Vždyť i zastánci hippies byly ihned vizuálně zařaditelní. Také si zde jistě odbudu svých patnáct minut slávy, kdy se o mých chrabrých činech bude psát v médiích a snad i fotka se objeví na internetových stránkách. O svůj vlastní názor nemusím mít také starost, neboť mi ho přidělí můj guru z lokality Na Ztraceném. Ještě mi musí partáci vysvětlit pravidla hry nazvané „kůrovec není surovec“. Je mi jasné, že ti dobří jsme my a ti zlí chodí s motorovou pilou a montérkami, ať mluví jakoukoliv řečí. Trochu mi to připomíná bojovku na pionýrském táboře.

Cílem naší hry je znemožnit kácení kůrovcem napadených stromů a umožnit jeho další rozlet do okolí, aby samečci mohli vrtat další a další snubní komůrky. Občas se sice stane, že nad našim počínáním domorodci kroučí hlavou, ale to nám nemůže zábavu zkazit. Oni zde žijí určitě proto, že se jim tu vůbec nelíbí a nemají přírodu rádi. Ale my budeme dál Šumavu chránit. Třeba k její smrti. Je tu fakt dobrá parta a finančně jsem po tak skvělých prázdninách v plusu. Jen mám trochu strach, že bych mohl být zodpovědný za následky mého počínání. Ale co, vždyť to byla jen taková legrace.

Jana Hrazánková – starostka Borových Lad